

ॐ शिरयानवज्रामुट्ठीशिरयानवज्रामुट्ठीशिरयानवज्रामुट्ठीशिरयानवज्रामुट्ठी ॐ

SHIRAYAN VAJRAMUTTHI MARTIAL ART ACADEMY

LEVELEZÉS

VÉLEMÉNYEK, HOZZÁSZÓLÁSOK, OLVASÓI LEVELEK,
SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Chandrasampha Vámos Zsolt / Budapest: Gondolatok a tanítványi hozzáállásról

Manapság olyan időket élünk, hogy az értékrendek szinte napról-napra változnak, így felmerül az a kérdés, a ma embere képes-e egyáltalán egy bizonyos célnak szentelni az életét, és képes-e felmérni, hogy számára mi a fontos, mi az, ami elégedetté és boldoggá teszi, s ha előbbi sikerül, képes-e következetesen utóbbit elérni?

Fogyasztói társadalomban élünk, és ez sajnos rányomja bélyegét az emberek hétköznapjaira, gondolkodásmódjára és viselkedésére. Az utcák plakátjairól, a tévécsatornák reklámdömpingjéből, a mozifilmekből, az újságokból és sorolhatnám még hosszasan, szinte percenként érik az embert benyomások, miszerint nincs olyan dolog az életben, amit egyszerűen és gyorsan, szinte erőfeszítés nélkül ne lehetne megszerezni azonnal.

Az emberek fokozatosan hozzászoktatják magukat, hogy a lehető legrövidebb és legkényelmesebb módon oldják meg problémáikat, feladataikat, még akkor is, ha a megoldás nem tartós vagy praktikus. Ez a mentalitás sajnos nem kerüli el a harcművészetekkel foglalkozó, illetőleg ismerkedő tanítványok jelentős részét sem.

A harcművészetek iránt érdeklődők több okból kezdenek el egy irányzattal foglalkozni. Sokakat kung-fu filmek inspirálnak arra, hogy jelentkezzenek és elkezdjék a gyakorlást.

Vannak, akiket a kelet misztikuma és varázsa vonz, mások csak minimális önvédelmi ismeretekre akarnak szert tenni, de akadnak olyanok is, akik legyőzhetetlen harcosok, vagy utcai verekedők szeretnének lenni, vagy egyszerűen csak egészségesebben szándékoznak élni. Tulajdonképpen mindegy, hogy mi a motiváció, a hangsúly a hozzáálláson és a megvalósításon van.

Lényeges, hogy a tanítvány megfelelő iskolát és mestert válasszon. Ez alatt elsősorban hiteles személyt értek, aki az általa képviselt harcművészeti irányzatot a lehető legmagasabb szinten képes a tanítványok számára hozzáférhetővé, elérhetővé tenni.

Véleményem szerint azok a hiteles mesterek és tanítók, akik képesek továbbörökíteni a több száz éves tudást változatlan, tökéletes formában, és ezzel egyidejűleg képesek a tanítványaikból a felszínre hozni a bennük rejlő képességeket, tulajdonságokat, és számukra megfelelő utat mutatni.

Ha a tanítvány talál ilyen mestert és iskolát, a következő fontos és hangsúlyozottan lényeges dolog, hogy maximálisan megbízzon benne.

Ezután tulajdonképpen minden csak a tanítványon múlik, feltéve, ha a mester is elfogadta tanítványának a jelentkezőt.

Egy biztos: sok-sok lemondás, mérhetetlen mennyiségű gyakorlás és szorgalom, valamint kemény munka nélkül nem lehet komoly eredményeket elérni. Ez természetesen nem csak a harcművészeti tanulmányokra vonatkozik, hanem az élet különböző területeire is igaz.

Meg kell említenem egy nagyon fontos kifejezést, amely sajnos egyre kevésbé jellemzi a tanítványok hozzáállását, és ez nem más, mint az "elkötelezettség".

Akik komolyabb eredményeket szeretnének elérni, és életük fontos részévé kívánják tenni a harcművészeteket, azoknak bizonyos idő elteltével szembesülniük kell ezzel a kifejezéssel, pontosabban azzal a hozzáállással, amit ez a szó takar.

Ez annyit jelent, hogy egy ponton döntést kell hoznia a tanítványnak, hogy hajlandó-e mindent megtenni a cél elérése érdekében, hajlandó-e bármit alárendelni ennek, legyen az szabadidő, vagy pihenés, család vagy barátok, esetleg a (jobb) megélhetés.

Úgy gondolom, hogy e-nélkül a döntés nélkül bizonyos szint után megáll a fejlődés, és nem lehetséges a továbblépés.

Természetesen minden ember más, tehát mindenkinek máskor jön el ez a döntés, és az is lehet, hogy nem is tudatosan, hanem egyszer csak valami "bekattan".

Az a tapasztalatom, hogy a legtöbb ember nem képes meghozni ezt a döntést.

Természetesen vannak olyanok is, akik nem elkötelezettek a harcművészetek iránt, esetleg csak szabadidejük hasznos eltöltésének eszközét látják benne, és ennek megfelelően szánnak rá több-kevesebb időt, energiát. Ez így rendben is van.

A baj csak akkor kezdődik, amikor valaki több eredményt vár, mint amit a ráfordított munka indokolna. Ez oda vezethet, hogy a tanítvány elkedvetlenedik, esetleg oktatójában, vagy mesterében kezdi keresni a hibát és nem saját gyengeségének okait próbálja feltárni.

Minden ember más és más, ezért természetes mindenki másképpen halad a fejlődésben.

Van, akinek több idő kell ugyanannak az eredménynek az eléréséhez, mint esetleg egy jobb képességű személynek. Ugyanakkor a ráfordított munkával lehet kompenzálni a hiányosságokat és a hiányosabb képességeket.

A következő dolog, amire kitérnék, az a gyakorlati tanulmányok melletti elméleti tudás megszerzésének fontossága.

Ez alatt értem a szakmai elméleti tudnivalókat, az adott harcművészeti stílus történelmi vonatkozásait, hátterét, valamint azt az általános műveltséget, ami a harcművészeti irányzatokat és az ázsiai kultúrát foglalja magában.

Az a tapasztalatom, hogy manapság a tanítványok jelentős része nem tanúsít érdeklődést az elméleti tudás iránt. Sajnos találkoztam olyannal is, akit még saját iskolájának múltja sem érdekelt, így a vizsgagyakorlatosokon feltett minimális kérdésekre sem tudott válaszolni, ez pedig úgy gondolom, hogy megengedhetetlen.

Néhány oktató is mellékesnek tartja az elméleti felkészítést, sőt olyanok is akadnak, akik fölöslegesnek gondolják, és nem tesznek semmilyen erőfeszítést ebben az irányban. Márpedig egy harcművészeti rendszer akkor teljes és tökéletes, ha ezeket is magában foglalja.

Ha ezekről lemondunk, akkor hogyan várhatnánk el, hogy a gyakorlati tudás is fennmaradjon az idők végezetéig.

Végezetül annyit jegyeznek meg, hogy a tökéletességre való törekvésnek és igénynek minden harcművészetekkel aktívan foglalkozó személyben ki kell alakulnia.

*Többek között ez lehet az, ami értelmet és célt adhat az ember életének, ez az, ami örömet és boldogságot hozhat idővel, és ez az, ami a harcművészt kiemeli a környezetéből, a mai rohano, felszínes világban. **~~~~~***

Leányfalvi Attila / Shirayan Vajramutthi

Nagyon helyesnek és hasznosnak tartom az előbbieken felvetett gondolataidat, de leghasznosabbnak akkor tartanám, ha ezek a gondolatok nem csupán írásban és gondolatilag merülnének fel, hanem mint a 'gyakorlatozó-öreg' csapatának tagja rendszeresen közvetítenéd ezeket a tanítványok elméje felé.

Kell nekik ugyanis a folyamatos útmutatás és biztatás, ami sokallta hatékonyabb, ha nem csak a mester, de az oktató-társak is aktívan és fáradhatatlanul kiveszik ebben a részüket. Szegény öreg, beteg mester sokszor nem is győzi azt a sok feladatot, ami egyes tanítványok lelki életének és személyes problémáinak megoldásában ráhárul. Esetenként kisebb gondok boncolgatására is olyan sok idő megy el, hogy így azokra jut kevesebb idő, akik sokkalta jobban rászorulnának. Ezért is szükséges a tanítók ilyen irányú segítsége is.

A tanító nem csupán saját személyes gyakorlatozóíért felelős, de valamely mértékben a többi tanítványért is, hiszen egy 'harcművészeti alom' gyermekei vagyunk, akiknek össze kell tartaniuk és egymást segíteniük. Kellemes dolgok miatt ugyan jobb együtt lenni, de a bajban szükséges ez leginkább. S az emberek biztatása, lelkesítése, szorgalmuk és kitartásuk fenntartása nem mindig a legkellemesebb elfoglaltság.

Összefoglalásként annyit még említenék meg, hogy meggyőző személyiséged kihasználva írással és szavaiddal folytonosan biztasd és lelkesítsd a gyakorlatozókat, mert ez a tevékenység közösségünk fejlődése terén pozitív eredményeket hoz. Ha megfáradtál, pihenj meg, de azután — mint 'tűzben elégett fönixmadár, aki poraiból folyton-folyvást újjáéled' — vedd magadra a sorstól neked szánt terhet, mert ez is a Te karmád része, ami elől hiába bujdosnál el, mert az úgyis megtalál. — Ott megy a másik oldalon.

~~~~~

Robert Urgela / Velky Krtís / Slovákia: A Távol-keleti tanokról

"A mostani időkben az ún. 'nyugatközpontú' világban terjedni kezdtek az önkontroll módszerei, a harcművészeti formák, a keleti típusú meditációk.

A múltban a kolostorok, sámánok és hasonlók tudása a civilizált ember számára primitív és méltatlan volt. Ma viszont ezek fontosak, elismertek és sok nyugati gondolkodású ember fordul ezekhez a tanokhoz problémái megoldásának érdekében.

Igaz, hogy a nyugati gondolkodású emberek is elkezdtek használni a tradicionális szimbólumokat, kifejezéseket, tanulmányozni a keleti filozófiákat, de a szemléletük nem változott meg. Nyugaton elterjedt az orientalisztikai szisztémák ún. 'külső lényegének' másolása, izom-típusú munkával, a belső tartalom megismerése nélkül.

A nyugati gondolkodású ember csak a külsőt látja, de nem tud önmagába látni. Ha kívülről figyeljük a tevékenységét egy szakavatottéval párhuzamosan, akkor azt látjuk, hogy a munkavégzésük hasonló, mégis különféle eredményeket fognak elérni. A keleti tanok nyugaton a nyugati ember világképe szerint vannak bemutatva. Ezáltal a keleti tanok nem működőképesek, használhatatlanok ezeknél az embereknél.

Az egyik ember a mezőn járkál és elszórja a magokat, amelyek később majd termést biztosítanak. A másik ember ugyanígy sétál a mezőn és kavicsokat dobál a földre, ugyanazokkal a mozdulatokkal. Az utóbbi kezéből származó dolgokból viszont soha semmi sem fog kinőni. Végül is mindketten ugyanazt tették, de valójában teljesen mást.

Gyakori önbecsapás a belső munka lényegét emlegetni — a belső gondolati stimulátorok aktiválása, amelyek az idegrendszerre vannak "rákötve", (gondolati elképzelések kialakítása, absztrakció, vizuálás) — anélkül, hogy átkapcsolnánk a testi létre.

Amennyiben nem lehet két különböző energetikai állapotban lenni, az egyetlen lehetőség egyensúlyunk beállítására állapotunk ellentétének feltöltése, kitöltése. Következésképpen kialakulhat a kitöltő 'chi'-energia, (a meridián struktúrák, csakrák). Mindannyian ki nem kelt magok vagyunk, potenciális növés lehetőségével. Valamelyik magocska erős, másik gyors, vagy okos, mindegyik valamit jobban, vagy rosszabbul tud — de mindegyik csupán ki nem kelt mag.

Csak, amikor az alapokat leraktuk, akkor realizáljuk saját potenciális emberi minőségünket, s akkor nyithatjuk meg léteünknek egy új fejezetét, amely határok nélküli." **~~~~~**

(Robert Urgela több, mint 20 éve tanulmányozza a különféle japán, kínai, filippín harcművészeteket, az akupunktúrát és a gyógytornát.)

Károlyfalvi László / Sopron:

1989 őszén megláttam egy hirdetést, amely a 'Shirayan-Vajramutthí' Iskola tradicionális harcművészeti bemutatóra és a kezdő tanfolyamra történő jelentkezési felhívása volt.

A bemutatón hallottak és látottak alapján rögtön jelentkeztem és elkezdtem a gyakorlatozásokat. A tanultak tetszettek, különösen az, hogy rendszeresen kaptunk jegyzeteket, amelyek a mai napig megvannak. Ezeket rendszeresen olvasgatom és az életmódra vonatkozó tanácsokat igyekszem betartani.

1990. Április 03.-án és 04.-én vizsgát tettem, ahol az első fokozatot és a vörös övet megkaptam. (Nem tudom, hogy a fokozat jelenleg érvényes-e?) Ez a vizsga életem talán legkeményebb két napját jelentette. A helyszínen, a Börzsöny-hegységben található Törökmezőn meglehetősen hideg volt, hó is esett, s a vizsgagyakorlatozás a szabadban 7-8 órán keresztül tartott. A mai napig büszke vagyok rá, hogy kibírtam, szívesen emlékszem rá vissza.

Sajnos Sopronban az iskola megszűnt, mialatt sorkatona voltam. ... Az elmúlt néhány hétben sokat gondolkodtam azon, hogy Budapestre költözöm, hogy ismét tanulhassam a stílust. A munkám lehetővé tenné, de egyéb dolgokban fennálló akadályoztatásaim miatt ez mégsem tűnik megoldhatónak. ... Mindazonáltal az elméleti anyagokat igényelném, mivel érdekel a 'Shirayan' filozófiai rendszere is.

Ha Sopronban ismét beindulna az iskola, ismét szeretnék a tanítványok közé tartozni.

A tradicionális öltözetem még őrzöm.

Leányfalvi Attila / Shirayan Vajramutthí

Sok embernek adott önbizalmat és erősebb tartást, hogy a szabadtéri, többórás kemény vizsgagyakorlatozásokon helytállt, bár a téli csikorgó fagyban, hóban, mezítláb végzett munka igencsak próbára tette a résztvevők fizikai és pszichikai túróképességét.

Többen a mai napig is élményszinten emlékeznek időnként a régebbi idők téli fagyban és nyári kánikulában megtartott hegyvidéki vizsgagyakorlatozásaira. A hasonló jellegű vizsgákat ma már csak haladók számára tartunk, mivel a mostani fiatalság többsége a kötelező diszkózások és számítógépes játékok hatására meglehetősen elpuhulttá és lustává vált, így számukra mintegy halálos ítélet volnának az ilyen jellegű megpróbáltatás. —

A megszerzett minősítés nincs visszavonva senkitől, aki abbahagyja, vagy csak félbeszakítja a gyakorlatozásokat. Amennyiben újra elkezdi, a régebbi ismereteket fel kell újítani az első időkből, majd a következő aktuális vizsgagyakorlatozáson ún. 'megerősítő-vizsgát' tenni, és ismét viselheti régebben megszerzett fokozatát.

A soproni tanfolyam azért szűnt meg, mert egyik napról a másikra jelentősen megemelkedett a terembérlési díj, valamint a vasúti- és a szállásköltség is, s ezt akkoriban a tanfolyam bevételeiből nem tudtuk volna finanszírozni, csak a tanfolyamdíjak jelentős emelésével, amit akkoriban nem volt módunk ráterhelni a résztvevőkre.